

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobcu: **V.O. - J.**, s miestom podnikania R., zastúpený JUDr. B.M., advokát, s. r. o., F.Č. proti žalovanému: **R.K., H.S.**, zast. JUDr. I.G., AK B.P., **o zaplatenie 18 800,17 Eur /566 374 Sk/ s prísl.**, na odvolanie žalovaného proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave z 18. apríla 2002, č. k. Z-2-38Cb 487/95-195 a uznesenia Krajského súdu v Bratislave z 18. júla 2002, č. k. Z-2-38Cb 487/95-206, takto

r o z h o d o l:

Najvyšší súd Slovenskej republiky uznesenie Krajského súdu v Bratislave z 18. júla 2002, č. k. Z-2-38Cb 487/95-206 **p o t v r d z u j e**.

Najvyšší súd Slovenskej republiky napadnutý rozsudok Krajského súdu v Bratislave z 18. apríla 2002, č. k. Z-2-38Cb 487/95-195 **z r u š u j e** a vec mu **v r a c i a** na ďalšie konanie.

O d ô v o d n e n i e:

Krajský súd v Bratislave rozsudkom z 18. apríla 2002, č. k. Z-2-38Cb 487/95-206 zaviazal žalovaného zaplatiť žalobcovi 566 374 Sk s 19% úrokom z omeškania od 16. apríla 1998 až do zaplatenia a nahradiť mu trovy konania. Žalobu v časti úrokov vo výške 19% zo sumy 566 374 Sk za obdobie od 15. apríla 1997 do 15. apríla 1998 zamietol.

Z odôvodnenia rozhodnutia súdu prvého stupňa vyplýva, že účastníci konania uzatvorili medzi sebou písomnú zmluvu o dodávke piva R. 20. apríla 1993. Žalobca sa žalobou domáha zaplataenia tovarových faktúr v celkovej výške 1 019 974 Sk. Súčasťou zmluvy bola aj príloha C, v ktorej bol zakotvený záväzok žalobcu odoberať od žalovaného späť vratné obaly, ktorých hodnota mala byť odpočítaná vo faktúre za najbližšiu dodávku.

Súd pri rozhodovaní predmetného sporu vychádzal z listu žalobcu z 30. augusta 1994, ktorým žalovanému oznámil stav obalového konta podľa vlastnej evidencie, pričom žalovaný ho listom z 21. apríla 1995 odsúhlasil. Žalovaný podaniami z 10. mája 2000 a 21. júna 2000 vyslovil súhlas s prehľadom faktúr a platieb započítaných na ich úhradu, namietal len, že nebol akceptovaný dobropis č. X./94 na sumu 173 600 Sk a dobropis R.S. na sumu 193 900 Sk a že nebola zohľadnená platba zo 17. októbra 1994 na sumu 354 000 Sk.

Súd prvého stupňa akceptoval námietky žalovaného (dobropis č. X./94 a platbu 354 000 Sk), sporný zostal dobropis R. S.. Akceptoval tvrdenie žalobcu, že obaly v hodnote 193 900 Sk boli vyvezené z pivovaru R. spoločnosťou R. S., a preto tieto nemohli byť dobropisované žalobcovi pivovarom R..

V konaní bolo preukázané, že žalobca žalovanému v období od 25. júla 1994 do 31. decembra 1994 dodal tovar, vrátane obalov, v celkovej hodnote 2 280 044 Sk, pričom do podania žaloby zostala neuhradená čiastka 1 019 974 Sk, z dlhu žalovaného boli postupne odpočítavané dobropisy tak, že v čase rozhodovania súdu prvého stupňa bol žalovaný dlžný žalobcovi sumu 566 374 Sk.

Námietku žalovaného o porušení zmluvy v jej časti C žalobcom prvostupňový súd vyhodnotil ako nedôvodnú, keďže žalobca používal rovnaký postup počas celej doby platnosti dohody a žalovaný nepreukázal, že by túto skutočnosť namietal. Žalovaný nepreukázal, že obaly dobropisované pivovarom R. na sumu 193 900 Sk boli vrátené z konta žalobcu, a preto mu mali byť dobropisované. Výsluch pracovníka pivovaru R. navrhovaný žalovaným odmietol.

Preto vyhovel žalobe žalobcu a zaviazal žalovaného na náhradu trov konania. Krajský súd v Bratislave uznesením, č. k. Z-2-38Cb 487/95-206 uložil žalovanému zaplatiť súdny poplatok za odvolanie v sume 28 315 Sk v lehote 15 dní, s poučením o opravnom prostriedku.

Žalovaný súdny poplatok za odvolanie nezaplatil, odvolací súd rozhodol o jeho odvolaní uznesením z 29. apríla 2005, č. k. 3 Obo 109/05-243 tak, že napadnuté uznesenie prvostupňového súdu potvrdil.

Proti tomuto rozsudku podal odvolanie žalovaný, namietal, že súd prvého stupňa nesprávne posúdil dobropis vo výške 193 900 Sk od R. S., keď mal za to, že vratné obaly mali byť vrátené vždy za asistencie žalobcu. Žalovaný v odvolaní tvrdí, že obaly boli odpočítané z obalového konta žalobcu, čo vyplýva zo samotného znenia dobropisu založeného v spise. Ďalej poukázal na zmluvu, ktorú mal uzatvorenú so žalobcom a skutočnosť, že v čase plnenia - vrátenia vratných obalov, t. j. 29. marca 1993 neprichádzal do úvahy spôsob zápočtu, nakoľko žalovaný ďalšie objednávky cez žalobcu nerealizoval. Preto prichádzalo do úvahy len vystavenie dobropisu. Súd prvého stupňa nesprávne ustálil obsah zmluvy, pričom za obchodné zvyklosti považoval len tie, ktoré mali byť jednostranne výhodné pre žalobcu.

Najvyšší súd Slovenskej republiky napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa dňa 13. apríla 2005, č. k. 6 Obo 320/03-244 potvrdil ako vecne správny. Sporný dobropis žiadnym spôsobom nepreukázal a z tohto pohľadu sa javí vypočutie svedka, pracovníka R.N., ako nadbytočný.

Najvyšší súd Slovenskej republiky uznesením, sp. zn. 1 Obdo V 3/2008 a 1 Obdo V 4/2008 zo dňa 30. septembra 2009 v spojení s jeho opravným uznesením z 18. júna 2010, rozsudok a uznesenie odvolacieho súdu zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie.

Z odôvodnenia rozhodnutia dovolacieho súdu vyplýva, že odvolací súd sa nevysporiadal s tvrdeniami žalovaného, ako aj žalobcu ohľadne dobropisu na čiastku 193 900 Sk. Napr. tvrdenie žalobcu, že dobropis na 193 900 Sk nikdy neobdržal a ani ho nikdy nevidel, protirečí vyjadreniu žalobcu na pojednávaní 17. októbra 2000, kde žalobca výslovne uviedol, že uvedený dobropis nemôže zohľadniť, pretože je to dobropis vystavený inou spoločnosťou, čo znamená, že žalobca o tejto skutočnosti vedel, ale sa s ňou nechcel zaoberať. Existenciu dobropisu potvrdzuje aj záznam z pojednávania z 19. decembra 2000, kde žalobca tvrdil, že podmienkou uplatnenia dobropisu môže byť len to, že jeho vystaviteľ by uvedenú čiastku v peniazoch mal jemu vyplatiť. Žalobca odmietol prevziať vratné obaly od žalovaného a jedinou ochotnou spoločnosťou, ktorá bola ochotná tieto obaly vrátiť R., a. s. N., bola spoločnosť R. S.. Z pojednávania z 30. novembra 2000 vyplýva zo zápisnice, ako aj

z listu zo 4. septembra 1995, že žalovaný dodal vratné obaly, žalobca ich odmietol prevziať s uvedením, že treba prepracovať faktúru na 147 kusov, následne na pojednávaní tvrdil, že počet kusov mohol byť vyšší, ale ani tých 147 kusov nedobropisoval. Súd sa nevysporiadali ani s protinávrhom žalovaného.

Dovolací súd preskúmal aj dovolanie žalovaného, smerujúce voči uzneseniu Najvyššieho súdu SR ako súdu odvolacieho, sp. zn. 3 Obo 109/2005-243, ktorým bolo potvrdené uznesenie súdu prvého stupňa a konštatoval, že uznesením súdu prvého stupňa z 9. decembra 2003, č. k. Z-2-38Cb 487/95-224-225 nebolo žalovanému priznané oslobodenie od súdnych poplatkov, toto rozhodnutie však nebolo žalovanému, resp. jeho právnomu zástupcovi doručené.

Odvolací súd v zmysle názoru dovolacieho súdu preskúmal opätovne odvolania žalovaného v zmysle ust. § 212 ods. 1 O. s. p. bez nariadenia pojednávania v súlade s ust. § 214 ods. 2 O. s. p. a dospel k názoru, že odvolaniu žalovaného, ktoré smeruje voči rozsudku súdu prvého stupňa je potrebné vyhovieť.

Je nesporné, že medzi účastníkmi konania bola uzatvorená zmluva o dodávke tovaru a že v časti C tejto zmluvy zmluvné strany si dohodli postup pri vrátení vratných obalov. Súd prvého stupňa však nesprávne vyhodnotil sporný dlhopis na sumu 193 900 Sk, ktorým sa bránil žalovaný, pričom spochybnil jeho existenciu bez toho, aby vyhodnotil protirečivé tvrdenia žalobcu, týkajúce sa práve tohto dobropisu. Nevypočutie navrhovaného svedka žalovanou stranou spôsobilo nedostatočne zistený skutkový stav v prejednávanej veci, kedy tvrdenie žalovaného bez ďalšieho nebolo skúmané súdom prvého stupňa. Rovnako súd prvého stupňa pochybil, keď sa nevysporiadal dôsledne so zmluvou uzatvorenou medzi účastníkmi konania, a to prílohy C, podľa ktorej mal žalobca prevziať vratné obaly len v takom množstve, aké bolo žalovanému dodané. Bolo nepochybne preukázané, že žalobca odmietol prevziať vratné obaly od žalovaného v najmenej počte kusov 147. Súd prvého stupňa sa s touto skutočnosťou nevysporiadal.

Najvyšší súd Slovenskej republiky preto napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa podľa ust. § 221 ods. 1 O. s. p. zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie.

Bude preto úlohou súdu prvého stupňa, aby v novom konaní odstránil nedostatky vyčítané v dovolacom rozhodnutí a následne rozhodol, a to aj o trovách dovolacieho a odvolacieho konania.

Najvyšší súd Slovenskej republiky po preskúmaní odvolania smerujúcemu voči uzneseniu súdu prvého stupňa o uložení žalovanému zaplatiť súdny poplatok za odvolanie konštatoval, že právny zástupca na adrese uvedenej v plnomocenstve zásielky nepreberá a nie je poštovému doručovateľovi známy. Preto považoval aj napriek názoru dovolacieho súdu uznesenie súdu prvého stupňa z 9. decembra 2003, č. k. Z-2-38Cb 487/95-224-225 za doručené podľa ust. § 48 O. s. p. Preto napadnuté uznesenie prvostupňového súdu, ktorým bola žalovanému uložená poplatková povinnosť za podané odvolanie, potvrdil.

P o u č e n i e: Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.

V Bratislave 14. decembra 2011

JUDr. Darina Ličková, v.r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia: Michaela Szöcsová